

COMPENSATIECOMMISSIE

Zaaknummer Compensatiecommissie 2012CC219

Zaaknummer Klachtencommissie 2011T550

datum uitspraak 11/11/2013

De Compensatiecommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatiecommissie) geeft op grond van de Compensatieregeling R.-K. Kerk Nederland, Compensatie na seksueel misbruik van minderjarigen (hierna ook te noemen: de Compensatieregeling), het volgende advies naar aanleiding van de aanvraag tot compensatie door:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: verzoeker,
juridisch adviseur: mr. R. de Bont, gevestigd te Waalre,

te voldoen door:

de Congregatie van de Priesters van het Heilig Hart van Jezus,
gevestigd te Breda,
hierna te noemen: verweerder,
bijgestaan door mr. R.P. Baetens, advocaat te Tilburg.

1. Verloop van de procedure

1.1 Het aanvraagformulier voor het verkrijgen van compensatie wegens vastgesteld seksueel misbruik van een minderjarige door een persoon verbonden aan een R.-K. instelling in Nederland is door de griffie van de Compensatiecommissie ontvangen op 7 november 2012, tezamen met het advies van de Klachtencommissie d.d. 13 september 2012 met zaaknummer 2011T550, waarin het seksueel misbruik gegrond is verklaard en de brief van 3 oktober 2012, waarin verweerder te kennen geeft de gegrondverklaring over te nemen. Het door verweerder ingevulde antwoordformulier is door de griffie ontvangen.

1.2 Bij brief van 14 februari 2012 heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie op de voet van artikel 19 van de Compensatieregeling nadere vragen gesteld aan verzoeker aangaande de geleden vermogensschade. Mr. De Bont voornoemd heeft hierop namens verzoeker geantwoord bij brief van 31 mei 2013. Verweerder is in de gelegenheid gesteld daarop te reageren, hetgeen verweerder heeft gedaan bij brief van 13 juni 2013. Daarop heeft mr. De Bont namens verzoeker gerepliceerd bij brief van 31 juli 2013 en heeft mr. Baetens bij brief van 6 augustus 2013 gedupliceerd.

1.3 Door het indienen van het aanvraagformulier heeft verzoeker aangegeven akkoord te gaan met de Compensatieregeling. Ook verweerder heeft de Compensatieregeling aanvaard. Beide partijen hebben afschriften gekregen van alle genoemde stukken die deel uitmaken van het dossier waarover de Compensatiecommissie beschikt.

2. De vaststaande feiten

Voor de beoordeling van de aanvraag tot compensatie gaat de Compensatiecommissie uit van de feiten en omstandigheden, zoals deze door de Klachtencommissie in haar advies zijn vastgesteld en gegrond zijn bevonden. Kort weergegeven en nader beschreven in het advies van de Klachtencommissie gaat het in deze zaak om het navolgende seksueel misbruik.

Verzoeker is in 1952 op zevenjarige leeftijd in [internaat] te [plaats] geplaatst alwaar hij tot [datum] is gebleven. Wijlen [naam] (hierna: broeder [naam]) was aldaar als groepsleider werkzaam.

Verzoeker werd in de overgangsfase van refter 4 naar refter 6 één tot twee keer in de week seksueel misbruikt door broeder [naam]. Dit misbruik bestond er uit dat broeder [naam] zichzelf bevredigde, terwijl hij het onblote geslachtsdeel van verzoeker betastte.

Voorts is vast komen te staan dat broeder [naam] in 1962 wegens seksueel misbruik is weggestuurd. Verzoeker was bij aanvang van het seksueel misbruik veertien jaar oud.

3. Het bewijs en categorie-indeling

3.1 Verzoeker heeft als bewijsmiddel bedoeld in artikel 7 sub a van de Compensatieregeling in het geding gebracht het advies van 13 september 2012 (zaaknummer 2011T550) van de Klachtencommissie gegeven naar aanleiding van de klacht van verzoeker. In dit advies is de klacht gegrond verklaard. Ook is overgelegd het besluit van 3 oktober 2012, waarin staat vermeld, dat de verantwoordelijke kerkelijke gezagsdrager het genoemde advies van de Klachtencommissie heeft overgenomen.

3.2 Gelet op het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik, zoals vermeld onder 2 en gelet op het geleverde bewijs daarvan, zoals vermeld onder 3.1, oordeelt de Compensatiecommissie dat een indeling van de aanvraag tot financiële compensatie in categorie 3, zoals nader omschreven in artikel 5 sub 3 van de Compensatieregeling, haar juist voorkomt.

Volgens artikel 5 van de Compensatieregeling en de toelichting daarop kan eerst sprake zijn van een vergoeding in categorie 5, indien sprake is van substantiële vermogensschade en geen gerede twijfel bestaat tussen deze schade en het seksueel misbruik. Gelet op de hierna onder 4 aangevoerde redenen, is daarvan naar het oordeel van de Compensatiecommissie in het onderhavige geval sprake, hetgeen met zich brengt zich dat de onderhavige aanvraag om die reden definitief ingedeeld dient te worden in categorie 5.

Ten overvloede merkt de Compensatiecommissie op dat hoewel hier sprake kan zijn van seksueel misbruik dat in meerdere categorieën zou kunnen vallen, voor de te adviseren uitkering volgens de toelichting op de Compensatieregeling alleen de hoogste categorie geldt (zie Toelichting op de Compensatieregeling, paragraaf De categorieën, 4^e alinea).

4. Bedrag financiële compensatie en kosten rechtsbijstand

4.1 De Compensatieregeling kent, zoals de toelichting bij de Compensatieregeling het omschrijft, een tegemoetkoming naar billijkheid in de schade ontstaan door seksueel misbruik. In een aantal gevallen zal de compensatie de schade dekken, in een aantal gevallen zal dat niet zo zijn. De in deze regeling omschreven compensatie heeft het karakter van smartengeld ter erkenning van het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik en ter genoegdoening van het geschokte rechtsgevoel. Het is bedoeld om een materiële vergoeding te bieden ter verzachting van het gedurende vele jaren ondergane psychisch leed, de pijn, het verdriet en de gederfde levensvreugde. Tevens is de vergoeding, zoals de toelichting op de regeling vermeldt, bestemd voor vergoeding van sommige uitgaven die gedaan zijn ten gevolge van het misbruik, afgezien van de vergoeding voor vermogensschade als bedoeld in artikel 5 onder 5 van de Compensatieregeling.

standpunt verzoeker

4.2 Op verzoek van de voorzitter van de Compensatiecommissie bij brief van 14 februari 2013 heeft mr. De Bont namens verzoeker bij brieven van 31 mei en 31 juli 2013 de vermogensschade van verzoeker nader toegelicht. Kort samengevat wordt het navolgende gesteld.

Verzoeker is mede door het hem in zijn jeugd aangedane seksueel misbruik psychisch beschadigd geraakt in zijn ontwikkeling. Dit heeft geleid tot een persoonlijkheid die hem heeft belemmerd door te groeien in een leidinggevende functie in de verpleging, waar hij werkzaam was. Hierdoor is hij inkomen misgelopen, dat door verzoeker wordt begroot op circa €70.000,-, en waarbij de pensioenschade nog buiten beschouwing is gelaten.

Op latere leeftijd is verzoeker depressieve symptomen gaan ontwikkelen die blijvend zullen zijn en is een alcoholverslaving ontstaan. Verzoeker is meerdere malen in zijn leven langdurig onder psychologische/psychiatrische behandeling geweest en heeft daarvoor kosten gemaakt die worden begroot op €13.692,-. Zijn huwelijk is gestrand, mede door relationele problemen voortkomen uit de seksueel misbruikervaring.

Concluderend stelt verzoeker dat zijn aanvraag ingedeeld dient te worden in categorie 5, nu sprake is van substantiële schade die zonder gerede twijfel in causaal verband staat met het seksueel misbruik, waardoor hij voor het maximaal uit te keren schadevergoedingsbedrag in aanmerking wenst te komen.

standpunt verweerder

4.3 Mr. Baetens heeft namens verweerder bij brieven van 13 juni en 6 augustus 2013 en gereageerd en -kort samengevat- het volgende gesteld.

Wat betreft de vermogensschade stelt mr. Baetens namens verweerder dat verzoeker de gestelde vermogensschade alleen heeft gesteld maar niet voldoende heeft gedocumenteerd of nader heeft onderbouwd. Ook plaatst mr. Baetens vraagtekens bij het gestelde causaal verband tussen vermogensschade en het seksueel misbruik.

Mr. Baetens concludeert dat sprake is van seksueel misbruik dat ingedeeld zou dienen te worden in categorie 3 en dat van substantiële vermogensschade zonder gerede twijfel toe te rekenen aan het seksueel misbruik niet is gebleken, waardoor de conclusie moet zijn dat de aanvraag van verzoeker niet in categorie 5 ingedeeld kan worden.

overwegingen Compensatiecommissie

4.4 De Compensatieregeling kent in artikel 5 de mogelijkheid tot toekenning van een gemaximeerde compensatie voor vermogensschade bij -onder meer- een indeling in categorie 3, waarvan hier sprake is. Daarbij dient de vermogensschade substantieel te zijn. Ook dient er volgens de toelichting op artikel 5 zonder gerede twijfel een causaal verband te zijn tussen die substantiële vermogensschade enerzijds en het seksueel misbruik anderzijds.

4.5 Bij de vaststelling van de omvang van de vermogensschade gaat het om een vergelijking tussen enerzijds de situatie na het seksueel misbruik en anderzijds de situatie zoals die -het seksueel misbruik weggedacht- naar redelijke verwachtingen geweest zou zijn gelet op alle bekende feiten en omstandigheden.

De Compensatiecommissie heeft de door verzoeker ter onderbouwing van de omvang van zijn vermogensschade aangedragen en door verweerder niet bestreden factoren, beoordeeld en overweegt als volgt.

4.6 Het is voor de Compensatiecommissie niet eenvoudig vast te stellen hoe het leven van verzoeker gelopen zou zijn indien het seksueel misbruik niet zou hebben plaatsgevonden, laat staan om te bepalen of en in welke mate hierdoor vermogensschade is ontstaan. Duidelijk is dat verzoeker een moeilijk leven heeft gehad en dat sprake is geweest van meerdere ongunstige omstandigheden die reeds aanwezig waren voordat verzoeker seksueel misbruikt is, maar die niet voor rekening en risico van verzoeker komen.

4.7 Bij gebreke van overgelegde bewijsstukken is voor de Compensatiecommissie niet met een voldoende mate van waarschijnlijkheid komen vast te staan dat de afwijzing voor de [functie] in 1984 en de latere uitval voor het werk (gedeeltelijke afkeuring) dienen te worden toegeschreven aan het seksueel misbruik. De hierdoor geleden vermogensschade komt derhalve niet voor vergoeding in aanmerking.

4.8 Van de andere kant is voldoende komen vast te staan dat verzoeker beschadigd is geraakt door het seksueel misbruik dat hem als zeer kwetsbaar kind is aangedaan. Een exclusief verband tussen de vermogensschade en het seksueel misbruik hoeft niet vast komen te staan. Uit de overgelegde stukken blijkt van reeds lang bestaande ernstige en blijvende depressieve symptomen, waardoor verzoekers inzetbaarheid voor het werk beperkt is (zie de brief d.d. 1 juni 1994 van [naam], psychiater). De brieven van 19 april 2012 en 17 mei 2013 van [naam], GZ-psycholoog/psychotherapeut, getuigen van het seksueel misbruik als één van de onderliggende oorzaken voor verzoekers psychische en verslavingsproblematiek. Dit beeld wordt bevestigd door een ongedateerde brief van verzoekers voormalige huisarts, [naam], die eveneens, zij het impliciet, verwijst naar het seksueel misbruik als oorzaak voor het disfunctioneren van verzoeker. Hoewel beide, laatst genoemde verklaringen zijn opgesteld door eigen behandelaren van verzoeker met het oog op de onderhavige procedure, kent de Compensatiecommissie daar in dit geval waarde aan toe, omdat beide verklaringen in onderling verband gezien elkaar bevestigen.

4.9 Concluderend is de Compensatiecommissie van oordeel dat zonder gerede twijfel is komen vast te staan dat het seksueel misbruik mede van negatieve invloed is geweest op het algehele functioneren van verzoeker en daarmee ook op zijn arbeidzaam functioneren en dat daardoor enige vermogensschade is opgetreden. Deze schade is in samenhang gezien met de deels onderbouwde kosten voor therapie die voor verzoekers rekening zijn gebleven, als substantieel aan te merken. Nu deze vermogensschade niet concreet is vast te stellen zal de Compensatiecommissie deze schattenderwijs vast stellen. Alle feiten en omstandigheden in aanmerking nemend, adviseert de Compensatiecommissie een bedrag van €40.000,- te betalen aan verzoeker voor zowel de door hem geleden immateriële als materiële schade.

4.10 Verzoeker heeft een nota ter hoogte van €1.970,06 inclusief kantoorkosten en BTW overgelegd aan de Compensatiecommissie ter zake van kosten van rechtsbijstand gemaakt in het kader van het aanvragen van de financiële compensatie. De Compensatiecommissie is van oordeel dat deze kosten integraal voor vergoeding in aanmerking dienen te komen.

5. Slotsom

5.1 De Compensatiecommissie heeft kennisgenomen van alle stukken in het onderhavige dossier en is op grond daarvan tot het oordeel gekomen dat de onderhavige aanvraag gelet op de bepalingen van de Compensatieregeling dient te worden ingedeeld in categorie 5 en dat de hierna te vermelden bedragen voor betaling in aanmerking dienen te komen.

5.2 Betaling van compensatie en kosten van rechtsbijstand geschiedt zonder dat van de verzoeker tot compensatie finale kwijting ter zake van schadevergoeding wegens seksueel misbruik wordt verlangd.

5.3 Deze beslissing van de Compensatiecommissie geldt als bindend advies voor verweerder en is noch voor verzoeker, noch voor verweerder vatbaar voor enige vorm van beroep bij de Compensatiecommissie.

6. Het advies

De Compensatiecommissie komt tot een indeling van de aanvraag van verzoeker in categorie 5 en adviseert verweerder aan verzoeker een bedrag van €40.000,-- te betalen, alsmede aan de verlener van rechtsbijstand ter zake van kosten van rechtsbijstand een bedrag van €1.970,06 inclusief kantoorkosten en BTW, beide bedragen te betalen binnen zes weken te rekenen vanaf de dag na deze uitspraak.

Deze beslissing is gewezen door de Compensatiecommissie in de samenstelling mr. B. H., mr. J.M. van de L. en de heer E.S. G., bijgestaan door mr. E.B. S.-van C., griffier, op 11/11/2013 en is ondertekend door de voorzitter.

voorzitter